

[Poul Møller.]

mange interessante synspunkter og betragtninger, som vel var en overvejelse værd fra alle sider, og som kunne give anledning til en meget langvarig og meget indgående diskussion om den økonomiske politik.

Jeg var ked af, at den højtærede statsminister lod et meget aktuelt emne helt ligge; jeg havde desuden stillet ham nogle spørgsmål og rettet en henvendelse til regeringen, det var ganske vist til den højtærede forsvarsminister, men jeg gik ud fra, at statsministeren ved denne lejlighed svarede på samtlige ministres vegne undtagen Grønlandsministerens.

Jeg er derfor ked af, at den højtærede statsminister hverken ville komme ind på general Johansens udnævnelse til chef for region II i Midtjylland eller på min henvendelse i det høje ting om nu at få udarbejdet en hvidbog vedrørende hærens forhold til modstandsbevægelsen under besættelsestiden. Jeg tror, det er nødvendigt, at hæren og forsvarsministeriet og regeringen selv sørger for nu at fremlægge for offentligheden alt væsentligt og uvæsentligt, alt, hvad man har af materiale vedrørende denne offentlige institutions, hærens, forhold under besættelsen. Os forekommer det uværdigt, at disse ting skal provokeres frem under en tilfældig injuriproces anlagt mod et kommunistisk dagblad. Det er uværdigt over for alle os, der er med til og gerne vil støtte hæren, at vi på den ene eller den anden måde skal chokeres og harmes ved at få oplysninger, som vi aldrig har kendt noget til, serveret på denne måde under disse injuriprocesser. Ingen kan være tjent med det, og derfor er jeg ked af, at den højtærede statsminister ikke kom ind på disse to spørgsmål, som begge er meget væsentlige for os og for mange her i landet.

Den højtærede statsminister giver os for så vidt ret i vor kritik, som også han gerne havde set en tidligere fremsættelsesdato end den 5. maj af det, vi kaldte jordlovsforslagene; men det var, som om han ikke rigtig ville give os en forklaring. Han sagde, at der havde været et stort arbejdspress; men mon forklaringen ikke er den, at det har været meget vanskeligt for regeringen at blive enig om disse lovforslag? I hvert til-

fælde har vi tydeligt indtryk af, at det også under udvalgsarbejdet kneb med enigheden.

Nu er vi indkaldt til udvalgsmøde i morgen om den særlige indkomstskat, og man hører jo rygter om, at vi dér vil få forelagt væsentlige ændringsforslag på grundlag af det materiale, som vi har søgt at få frem i udvalget, og som regeringen ikke ledsagede sit forslag med. Det var jo et meget dårligt forberedt forslag, den højtærede finansminister her debaterede med, og det var oppositionen, der gennem spørgsmål måtte presse de oplysninger frem, der åbenbart har været så relevante, at de også har givet regeringspartierne svære betænkeligheder, således at de i morgen kommer med ændringsforslag, som vi så må se på, når de er forelagt.

Den højtærede statsminister hævdede, at det var nødvendigt at gennemføre forslaget om bygningsfradragene, fordi det havde betydning for den kommende vurdering. Jeg ved ikke, hvorfor det skulle være nødvendigt, og det tror jeg heller ikke den højtærede statsminister kan give nogen forklaring på. Den højtærede statsminister var finansminister og fremsatte forslag af den art, sidste gang vi havde vurderinger, og disse forslag blev først behandlet efter vurderingen. Med det kendskab, den højtærede statsminister har til disse vurderinger, ved han jo udmærket, at fradragene ikke er noget, der indgår i vurderingerne. Fradragene er noget, der til sin tid indgår i ligningen af det resultat, vurderingen har givet. Sidste gang der havde været vurdering, skete der tværtimod det, at vi i udvalget fastsatte fradragene efter at have fået oplyst, hvordan vurderingen var faldet ud; derved fik vi et helhedsindtryk og kunne vurdere, hvor store bygningsfradragene skulle være. Derfor vil jeg betragte det som noget af en søforklaring eller i hvert tilfælde en forklaring, der ikke kan have hold i virkeligheden, at det skulle være nødvendigt at have bygningsfradragene vedtaget inden vurderingen.

Spørgsmålet angående kapitalvindingsafgiften på fast ejendom var den højtærede statsminister også inde på, og han sagde, at det ikke for tinget er noget nyt forslag; han mindede om, at han havde fremsat tilsvarende tanker i forslagene af 1954 og